

højtærede Minister var end ikke Finansminister den Gang. Det er, ligesom om jeg hører en anden Røst gennem den højtærede Ministers Mund. I hans Sted vilde jeg virkelig sige: Det er sikkert nok, at det var rigtig daarligt, det, vi gjorde den Gang, og nu maa vi se at gøre det om igen. Ved tidligere Lejlighed, i hvert Fald ved en enkelt tidligere Lejlighed, har den højtærede Minister ikke været bange for at sige: Jeg er kommen til bedre Erkendelse. Og jeg synes, at det, at være den sidste paa Skansen med Hensyn til Bedømmelsen af Toldloven 1908, er for den højtærede Minister ingen Nødvendighed, og det vil heller ikke være nogen Fordel for ham. Jeg har altsaa netop med Flid undgaaet at tale om dette, som jeg før har skrevet om og talt om, og hvor ikke nogen har røkket ved noget af mine Tal eller ved nogen af mine gengivne Udtalelser, hverken den højtærede Minister eller andre. — Her har jeg kun været nødt til at anføre et Par af disse Tal til Støtte for den Paa-visning, jeg forsøgte af, at det var en fejl-agtig Opstilling med Hensyn til Fordelingen af de direkte og de indirekte Skatter, som den højtærede Minister ved Forelæggelsen af sine Lovforslag under Behandlingen i Folketinget og nu her ved Behandlingen i Landstinget har fremført. De Tal, jeg har nævnt, ere kun Tal, der ikke blot findes i vore Finansregnskaber, men de findes ogsaa i Statistisk Aarbog. Det er et rent Faktum, som slet ikke kan benægtes, at de egentlige Toldindtægter gik ned med ca. 12 Mill. Kr. i det første Finansaar efter Lovens Ikrafttræden i Modsetning til, at de en hel Aarrække forinden aarlig vare gaaede omkring ved 2 Mill. Kr. frem. Saa har jeg omtalt, hvad der ogsaa er et statistisk Faktum, og hvori den højtærede Finansminister var enig med mig, at Spiritusafgiften kun gik ind med 1,400,000 Kr. i Stedet for med 2,500,000 Kr. I Stedet for en Nedgang i Forbrugs-skatten af $4\frac{1}{2}$ Mill., det vil sige 7 Mill. ÷ $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Tillægsafgift paa Spiritus, fik vi saaledes en Nedgang til et Beløb af 10,600,000 Kr. Det er ganske officielle Tal, og dem maa man dog virkelig have Lov til at anføre, naar man taler om disse Ting, uden at komme ind paa en Debat om vor Finanspolitik i 1908. Hvis ikke den højtærede Finansminister netop nu skulde have Lyst til at faa en Forhandling i Gang om denne Finanspolitik og dens Følger, saa vilde jeg foretrække, at det blev ved, at mit Ønske opfyldtes, nemlig at vi ikke tage det op ved denne Lejlighed

elleri alt Fald] vente dermed til tredie Behandling af disse Skattelove. Jeg er villig til at gaa ind paa en Drøftelse, men jeg har ønsket at undgaa den nu, og jeg tror ikke, at Ministeren vilde have nogen Glæde af at faa den ved denne Lejlighed, hvor det netop drejer sig om i al Fredsommelighed og ved fælles Stræben at naa til det fælles Maal: Forstaaelse om disse Lovforslag. Dog maa jeg tilføje, at min Bemærkning om, at de egentlige Toldindtægter i Halvaaret 1911—12 have været i Nedadgaaen, og at det syntes mig, at disse egentlige Toldindtægter slet ikke vilde rette sig igen, har jeg gjort med Beklagelse. Det har hele Tiden været min Mening, og jeg har udtalt her flere Gange, at vi dog i alt Fald maatte kunne gøre Regning paa at faa den Fremgang i de reducerede Toldindtægter, som maatte være en naturlig Følge af Befolkningens Tilvækst og den Højnelse af Levefoden, der bestandig viser sig at finde Sted. Jeg udtalte da ogsaa i Fjor, at jeg haabede paa en Fremgang af flere Millioner om Aaret. Dette er altsaa ikke sket, der har været Tilbagegang; men naar nu den højtærede Minister siger: Ja, men naar jeg tager Sukkerafgiften med, saa bliver der dog en mindre Fremgang, saa vil jeg sige, at jeg tror ikke, at Ministeren skulde medregne Sukkerafgiften. Ved Toldlovsberegningerne er der aldeles ikke taget Hensyn til det indenlandske Sukker ved den anslaaede Nedgang i Toldindtægterne. Og hvorfor ikke det? Nej, thi saa kunde man jo ogsaa have taget Hensyn til Ølskatten, da der jo ogsaa er Told paa udenlandsk Øl, og til Brændevinsafgiften. Men jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister af en anden Grund ikke skulde gøre det. Det har nemlig vist sig, at den indenlandske Sukkerafgift er et underligt lunefuldt vekslende Indtægtsbeløb og det af Grunde, som jeg ikke forstaa, men som muligvis er begrundet i uregelmæssig Indgang i Statskassen af de skyldige Afgiftsbeløb. Jeg skal anføre, at i 1903 var Sukkerafgiftens Indtægt $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men i 1904 kun 1,840,000 Kr. og i 1908 var den 3,245,000. Det kan derfor meget godt være, at det en anden Gang vil passe den højtærede Minister langt bedre end i Øjeblikket at regne med de egentlige Toldindtægter, som ogsaa var dem, der i 1908 lagdes til Grund. Hvis Sukkerafgiften — ligesom tidligere hændt — et Aar gaar 1 Million Kr. ned, vil i alt Fald ikke jeg paa-staa, at det maa tilskrives Toldloven af 1908; men det vil altsaa den højtærede Mini-